

OKÉNKO^{do}

charity
Jeseník

číslo 10 • 2018

Slovo ředitelky

Milí přátelé,

v tyto dny, kdy jsme u nás v Charitě zavaleni mnoha úkoly a stojíme před složitými rozhodnutími, se nám stále vrací otázka: Nezapomínáme, proč tu vlastně jsme? Často se zabýváme penězi, které pořád chybí. Třebaže jsou velmi potřebné a bez nich by naše činnost v dnešních podmínkách nebyla možná, měli bychom naši práci dát přesto ještě něco navíc.

Jsem proto velmi ráda, že jsem se mohla v září potkat s mnohými z vás na naší první charitní pouti. Především duchovní setkání klientů, zaměstnanců a příznivců Charity Jeseník bylo umocněno krásným slunečným počasím, díky němuž jsme mohli po mši svaté všichni společně pose-dět a povykládat si u stolů plných chutného občerstvení. Došlo i na srdečná setkání po letech, ať již mezi klienty a bývalými zaměstnanci, nebo mezi samotnými poutníky. Tohle všechno mě utvrdilo v tom, že jsme se vydali správným směrem a že v poutní tradici budeme pokračovat i v příštím roce.

Putování v různých podobách prostě k našemu životu patří. I naše Charita je - obrazně řečeno - stále na pouti. Zdolává různé kopce a hory, někdy jde lehčí cestou, někdy naopak cestou plnou překážek a těžkostí. Proto je dobré a potřebné obracet se ke svým patronům a prosit je o požehnání pro naše dílo. Máme k tomu koneckonců příležitost i nyní v říjnu. To oslaví svátek svých patronů také dva naše Domovy pokojného stáří – 4. října si připomeneme svátek sv. Františka a 16. října sv. Hedviky.

Prosím proto také vás, myslíte na nás...

**Helena
PASCHKEOVÁ**
ředitelka

Šimon slaví narozeniny

Letošní Den otevřených dveří v Denním stacionáři Šimon bude spojen s oslavou 20. výročí od jeho založení. Ve čtvrtek 18. října 2018 budou mít návštěvníci mimo jiné možnost poslechnout si opavskou kapelu Naděje a pobavit se u divadelního představení Pistolka v podání uživatelů a zaměstnanců stacionáře.

Stacionář se pro veřejnost otevře už od desíti hodin. Příchozí uvidí, jak při různých aktivitách tráví svůj čas dospělí uživatelé stacionáře. Zároveň budou mít možnost si některé činnosti sami vyzkoušet, například práci na kolíčkovém stavu, oblíbené pletení z pedigu nebo různé úkoly na procvičování jemné motoriky. V prostorách stacionáře najdou také výstavu fotek zářijového výletu v Praze a to z pohledu účastníků. Výlet mohli klienti podniknout z velké části díky výtěžku z divadelního představení Pistolka, které odehráli v květnu v jesenickém divadle Petra Bezruče. Některým klientům stacionáře se tak splnil jejich velký sen.

Program v rámci oslav bude pokračovat po polední pauze, kterou uživatelé i zaměstnanci potřebují pro klidný oběd. Lidé si mohou přijít od 14.30 hodin poslechnout hudbu mladé

opavské kapely Naděje. V 16 hodin pak společně uživatelé a pracovníci již podruhé rádi zahrají zmiňované divadlo Pistolka. „Je to krátký příběh s veselou detektivní zápletkou, který všechny přítomné dozajista pobaví,“ lákají na představení pracovnice stacionáře.

Ke zpříjemnění času ve stacionáři budou mít hosté navíc možnost ochutnat také malé občerstvení připravené společně uživateli a zaměstnanci. „Právě v rámci pohoštění je připraveno malé překvapení vztahující se k oslavám stacionáře,“ prozrazuje vedoucí Marta Nosková.

Denní stacionář Šimon zahájil svoji činnost v říjnu 1998 pod občanským sdružením Sluníčko. Od července 1999 přešel pod Charitu Javorník (nyní Jeseník) a v srpnu téhož roku se stacionář přestěhoval z ulice Tovární do budovy bývalé Mateřské školy na ulici Seifertova v Jeseníku, kde sídlí dodnes. Své služby poskytuje lidem s mentálním a kombinovaným postižením a lidem s poruchou autistického spektra ve věku od 16 do 50 let. Je jediným zařízením tohoto typu pro danou cílovou skupinu v okrese Jeseník. V současné době navštěvuje stacionář dvanáct uživatelů a pracuje s nimi šest pracovníků v sociálních službách.

Co nás čeká v říjnu...

- **Návštěva farmy ve Zlatých horách** klientů charitního domu sv. Anežky.
- **Svátek sv. Hedviky** v Domově pokojného stáří sv. Hedviky ve Vidnavě.
- **Den otevřených dveří** v Denním stacionáři Šimon ve čtvrtek 18. října.
- **Viola Olomouc** vystoupí v pátek 19. října v Domově pokojného stáří sv. Hedviky.
- **Kurz hospicové péče** v Rajhradu pro pracovnice Domácí zdravotní péče.

Čtěte dál ...

- **První charitní pout'** (str. 2)
- **Den jablek ve Vlčicích** (str. 3)
- **Rozhovor ze stacionáře** (str. 5)
- **Klienti se vydali do Prahy** (str. 7)
- **Duchovní zamyšlení** (str. 8)

První charitní pout'

Každý rok 27. září si všichni v Charitě i její příznivci připomínají památku sv. Vincence z Pauly. Ten je považován za jednoho ze zakladatelů moderní evropské charity a péče o chudé. Letos tento svátek všichni společně oslavili na 1. charitní pouti v Černé Vodě.

Charitní pout' byla zahájena mší svatou v kostele Panny Marie v Černé Vodě v 15:30 hodin. Doputovali sem lidé ze všech okolních obcí a to nejen zaměstnanci s klienty, ale také příznivci Charity. Místní farníci byli nadšení z uspořádání poutě právě v Černé Vodě. Jak uvedla ředitelka Charity Jeseník Helena Paschkeová: „Místo bylo vybráno záměrně tak, že se

nachází uprostřed mezi všemi středisky a nikdo to tak nebude mít daleko.“

Mši svatou sloužil P. Miroslav Kadlec z Vidnavy, který všechny přítomné povzbudil svými slovy o tom, jak putovat v dnešním „ubrlaném“, nenávisném a ukřivděném světě: „*Je to můj kříž, který si nesu. A záleží jen na mně, zda dnes na této pouti odpustuji také od brblání*

a nenávisti ve své hlavě a svém srdci.“ A doplnil tak slova svatého Vincence, který všechny vyzýval k lásce: „*Vždyť láska je víc, než všechna pravidla, a právě k ní má všechno směřovat.“*

Po mši svaté bylo přímo před kostelem připraveno pohoštění. Ačkoliv bylo celý den již od rána velmi špatné a chladné počasí, po mši krásně vysvitlo sluníčko. Všichni tak měli možnost chvíli poseďet, vzájemně se potkat a popovídat si. Pro mnohé to byla také příležitost pro zastavení se v každodenním pracovním shonu a načerpání nových sil do dalších pracovních dní. Jak řekla paní Jarka: „*Byla to krásná pout'. Takové duchovní zastavení a povzbuzení, které tolik potřebujeme, abychom mohli předávat druhým radost a lásku.“*

Ku příležitosti pouti byl také založen poutní deník, do kterého mohl kdokoli napsat nějaký vzkaz. „*Děkujeme za příjemné zastavení a společné setkání*“ napsali zaměstnanci a klienti z Domova pokojného stáří sv. Hedviky. K nim se připojili také z Charitního domu sv. Anežky. Výprava z Domova pokojného stáří sv. Františka děkovala rovněž otci Kadlecovi za povzbuzivá slova. Poděkování patří také obci Černá Voda a všem, kdo se jakkoli podíleli na organizaci této pouti. Je hezké, že již nyní se všichni těší na příští příjemné setkání na konci září.

Mnoho šťastných kilometrů

Ostravsko-opavský biskup František Václav Lobkowicz v úterý 12. září požehnal v Ostravě-Koblově 32 nových charitních automobilů. Ve své promluvě zdůraznil, jak důležité je pomáhat s laskavou tváří a povzbudil charitní rodinu v její práci.

Celá akce byla zahájena ve 14 hodin promluvou Otce biskupa. Poté následovalo samotné požehnání a předání automobilů. Charita Jeseník dostala dvě auta a to pro pečovatelskou službu. Jak řekla vedoucí projektového útvaru Diecézní charity ostravsko-opavské Eva Poloková: „*Hlavním cílem je zvýšit kvalitu a dostupnost terénních*

sociálních služeb, které jednotlivé Charity poskytují.“ Automobily jsou každodenním provozem velmi vytížené. Nové vozy tak nejen zefektivní poskytování pečovatelské služby, ale také zajistí bezpečné a spolehlivé provozování stávající péče.

Na závěr akce popřál biskup všem pracovníkům mnoho šťastných kilometrů.

Kalendárium

- **V říjnu 1998** zahájil svoji činnost Denní stacionář Šimon.
- **V roce 2014** proběhlo v Domově pokojného stáří sv. Františka slavnostní předání pergoly.
- **V roce 2015** navštívil Domov pokojného stáří sv. Hedviky pan Macků se svou prezentací o neobvyklých historických hudebních nástrojích.

Stalo se ...

Výlet do lesního baru

Poslední teplý zářijový den využili klienti z domova pokojného stáří sv. Františka k výletu do lesního baru v Horní Lipové. Díky povolení hajného církevních lesů Olomouc a vedoucího polesí Domašov mohli klienti vyjet auty přímo až k baru. V lese bylo tak krásně, že z plánované hodinky u kávy byly nakonec více jak dvě hodiny u ohně při opékání špekáčků.

Anežčina úroda rajčat

Na dvorku Charitního domu sv. Anežky ve Vidnavě mají klienti možnost zahradičit. Letos na jaře však zasadili jen několik sazenic rajčat a pár truhlíků s muškátý, vzhledem k tomu, že dvorek čeká potřebná rekonstrukce. I přesto byla úroda pěkná. Vzrostlé keřky rajčat plodily celé léto a klienti tak mohli průběžně ochutnávat rajčátka z vlastní zahrádky.

Den jablek ve Vlčicích

Domov pokojného stáří sv. Františka se letos zapojí do tradiční Vlčické podzimní slavnosti, kterou je Den jablek. Místní občané tak budou mít možnost prohlédnout si prostory nově zrekonstruovaného zámku, ve kterém Domov dočasně sídlí a občerstvit se zde jablečným punčem.

Mezinárodní Den jablek, který je stanoven na 21. října a slaven již dlouhou dobu v celé Evropě, vstupuje stále více do povědomí místních lidí. Na mnoha místech naší republiky se konají akce na oslavu těchto oblíbených plodů. Je to zároveň i připomenutí původních odrůd jablek i jiného ovoce, ke kterým se pěstitelé začínají znovu pomalu vracet.

Ve Vlčicích je oslava Dne jablek již tradicí - v sobotu 20. října od 14 hodin proběhne na návsi u zámecké zdi 8. ročník této sousedské slavnosti. A protože Domov pokojného stáří sv. Františka sídlí přímo v centru dění, rozhodli se pracovníci s klienty k této odpolední slavnosti připojit. V rámci Dne jablek tak mohou hosté navštívit domov a prohlédnout

si prostory, ve kterých teď klienti stráví dva roky. „Místní občané samozřejmě zajímá, jak vypadá nově opravený ‚zámek‘, který stojí přímo v centru obce a po dlouhá léta byl zavřený a prázdný. Občas k nám mnozí z nich zavítají a ti starší vzpomínají, jak to tady vypadalo dříve. Chceme je proto pozvat k prohlídce a zároveň jako noví obyvatelé navázat kontakt a ukázat, jak fungují naše služby,“ říká vedoucí Domova pokojného stáří Petra Tomášková.

S přípravami na tuto slavnost začínají na Domově pomalu již nyní. V javornické zahradě rostou výborná jablka, která klienti zpracovávají, vaří si kompoty, pečou štrůdlly a začínají i sušit. Na Den jablek chtějí přinést své jablečné produkty a pohostit návštěvníky vlastním jablečným punčem. A protože je Den jablek ve Vlčicích i oslavou práce místních lidí v širším slova smyslu, přidá se Charita Jeseník letos také a otevře si zde svůj stánek. Návštěvníci si budou mít možnost prohlédnout a případně také zakoupit „ponožky od babičky“, pletené košíčky či jiné drobnosti, které klienti ve volném čase vyrábějí.

V rámci Dne jablek bude letos také vysazeno několik jabloní do starého obecního sadu, který by měl být postupně revitalizován. Jeden ze stromů zde vysadí i klienti s pracovníky Domova a tím se symbolicky, alespoň na nějakou dobu, stanou součástí vlčické komunity.

Příprava na Památku zesnulých

S příchodem sychravého podzimu přichází i čas vzpomínek a zamyšlení. Blíží se Památka zesnulých či lidově „Dušičky“. Klienti Domova pokojného stáří sv. Hedviky ve Vidnavě tak věnují svůj volný čas výrobě věnců a přípravě na tento svátek.

Dekorace vyrábí klienti v aktivizační dílně většinou z nasbíraného přírodního materiálu, jako jsou například kaštiny, šišky a různé druhy větviček.

Při práci také rádi zavzpomínají na to, jak toto období prožívali doma. Každý se tak s ostatními podělí o své zážitky. „Při výrobě květináčů a košů na hřbitov se vždy

sjely všechny ženy z rodiny a společně jsme je vyráběly. Každá uměla udělat něco jiného. Byla to taková rodinná záležitost,“ vzpomíná paní Marie.

Své výrobky poté klienti položí na zdejší zahradě u sochy Panny Marie, kde si společnými silami připraví pietní místo. Potom již stačí jen zapálit svíčku a rozjímat.

Stane se ...

Vzpomínky na farmě

V měsíci říjnu budou mít klienti Charitního domu sv. Anežky možnost navštívit farmu ve Zlatých Horách a podívat se tak na koně, krávy, ovce nebo také králíky. Vzhledem k tomu, že spousta klientů dříve žila v domácnostech, kde se chovala tato zvířata, anebo pracovala v zemědělství, bude to pro ně příležitost zavzpomínat na známé a blízké prostředí.

Oslavy sv. Hedviky

Patronkou Domova pokojného stáří ve Vidnavě je sv. Hedvika. Klienti a zaměstnanci Domova tento svátek oslaví společně se sousedním Charitním domem sv. Anežky v úterý 16. října. Stejně jako každý rok, i letos na tuto oslavu zavítá prezident Diecézní charity Ostravsko-opavské ThLic. Jan Larisch, Th.D. Oslava bude zahájena mší svatou, následovat bude povídání a volná zábava.

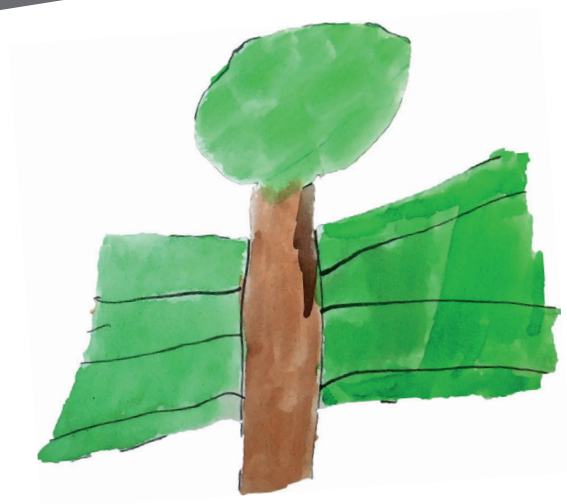
Napsali o nás ...

Nový Domov ve Vlčicích

Klienti z Domova pokojného stáří sv. Františka jsou přestěhováni na bývalý zámek. „Přestěhovali jsme se z Javorníku do Vlčic. Stěhování bylo náročné. Nevíme přesně, kdy se vše usadí. Přemístit starého člověka je těžké...“, řekla Petra Tomášková, vedoucí DPS sv. Františka.

Javornický zpravodaj - 9/2018

CHARITA JESENÍK DENNÍ STACIONÁŘ ŠIMON

SLAVÍ 20 LET A POŘÁDÁ

DEN OTEVŘENÝCH DVEŘÍ

PROGRAM

14:30 – vystoupení opavské kapely Naděje

16:00 – divadelní představení uživatelů stacionáře „Pistolka“
výstava fotografií „Praha očima našich výletníků“

ČTVRTEK 18. října 2018

10:00 - 11:30 hod.

13:00 - 17:30 hod.

Těšíme se na vaši návštěvu!

„Praha je určitě krásná,“ věří klient Tomáš Prášil z Denního stacionáře Šimon.

Denní stacionář Šimon letos slaví 20 let od založení. Vznikl v roce 1998 pod občanským sdružením Sluníčko, což bylo sdružení rodičů a přátel postižených dětí. O rok později už však přešel pod místní Charitu a přestěhoval se do současných prostor. O tom, jaké to bylo ve stacionáři na začátku, jak funguje nyní a také o chystaném výletu do Prahy jsme si povídali s jedním z klientů denního stacionáře Tomášem Prášilem.

Když jste nastupoval do stacionáře, bylo to ještě pod občanským sdružením Sluníčko. Jak vzpomínáte na tyto začátky?

Na začátku to bylo ve stacionáři dobré, jako teď. Já jsem tam vlastně nastoupil v lednu, tenkrát byla jako vedoucí Zuzka. Vzpomínám si hlavně na to, jak jsme chodili ven, když bylo hezky. Ale třeba i v zimě jsme stavěli iglú.

Slyšela jsem také, že jste tenkrát chodili sáňkovat.

To ano. Byl to docela adrenalin a pořádná zábava. Jezdili jsme na dřevěných sáňkách ve Smetanových sadech.

A co dalšího ještě ve stacionáři děláte?

Tady ve stacionáři pleteme košíky. Teď už jsme začali vyrábět dokonce vánoční zvonečky, protože to uteče a za chvíli tu budou Vánoce. Často také cvičíme, máme rehabilitace a malujeme. Občas míváme i vaření. Zrovna nedávno jsem dělal zapečenou cuketu se šunkou. Když je hezky, chodíme také na procházky. Někdy s námi pracovníce zajdou i do města, jednou za čas dokonce na nákup různých výtvarných potřeb pro vyrábění a malování nebo právě kvůli potravinám na vaření. V létě potom chodíme na zmrzlinu. Během prázdnin zde ve stacionáři také přespáváme. Pracovníce si pro nás vždy připraví pestrý program, tak je to dobré. Opékáme párky, máme různé soutěže, dokonce jsme letos měli i stezku odvahy kolem stacionáře a hledali jsme poklad. To bylo super. Ale zlatým hřebem programu byla pyžamová party.

To zní moc dobře. Vidím, že se tu vůbec nenudíte. A kdybyste si měl vybrat ze všech činností ve stacionáři jednu, která Vás nejvíce baví?

Tak hlavně pletení košíků, to mě naučili ještě v době, kdy stacionář začínal na Tovární ulici tady v Jeseníku.

Stacionář navštěvujete pravidelně již několik let. Jak se Vám tu líbí?

Jsem tady moc spokojený. Nemohu si stěžovat, ani není na co. Nic mi tady nechybí. Možná snad jen rádio. Rád poslouchám zprávy, ale dneska už zde posloucháme jen různé písničky. I když občas při rehabilitaci

mohu poslouchat rádio místo relaxační hudby. U relaxační hudby člověk totiž mnohdy skoro usne. Zavřu oči a už je to tady.

Našel jste si mezi ostatními klienty za celou dobu nějaké přátele?

Když jsem do stacionáře nastoupil, tak jsem uviděl jednu holku a nevěděl jsem, kam ji zařadit. Až potom jsem zjistil, že jsme spolu chodili do školy. Tak si často povídáme, protože máme různé společné vzpomínky. Ale i s ostatními tu jsme jako parta, ti jsou taky fajn. Jsme kamarádi.

Vím, že tady v Denním stacionáři Šimon nacvičujete s ostatními také divadelní představení. V kolika už jste hrál? A které z nich Vás bavilo ze všech nejvíce?

Naše první představení se jmenovalo Malý Alenáš, dále jsme hráli hru Kamenné políčko, Až opadají listy z dubu, Praděd, Rychlebský vodník a Vínček. Naše poslední představení se jmenuje Pistolka. To mě asi baví ze všech nejvíce. Je to spíše takový detektivní příběh, ve kterém hrají učitele. Hráli jsme to i tady v divadle v Jeseníku a myslím, že se to všem moc líbilo, protože jsme získali aplaus jako hrom. Tak jsem měl radost. A teď budeme toto představení hrát na Dni otevřených dveří našeho stacionáře.

Když srovnáte svoji první a současnou roli, je to nějaká změna? Máte ještě vůbec trému?

Asi se mi už hraje lépe. Jen nám pořád dlouho trvá, než to nacvičíme a můžeme

s tím vystoupit. Trému ale nemám. Některí asi ano, ale já jsem v pohodě. Snažím se, abych svoji roli zvládl zahrát co nejlépe a tak jsem vždycky rád, když se to podaří. Hlavně se musím držet scénáře, abych to nepokazil. Je důležité se soustředit na to, co říkám, aby všechno navazovalo. Protože pokud udělám chybu, tak to zkazím i ostatním. To je tedy asi nejtěžší.

A co je podle Vás naopak na hraní divadla nejlepší?

Hraní divadla mě celkově moc baví. Hlavně je důležité, aby se to povedlo. Mám rád, když se nám to povede a sklídíme velký potlesk. Však teď, jak pojedeme na muzikál do Prahy, tak si myslím, že tam bude potlesk po každé písničce. Půjdeme na muzikál Čas růží s písněmi Karla Gotta do divadla Karlín. Slyšel jsem, že to bude pěkné.

Jaké další aktivity máte v Praze v plánu kromě divadla?

Čeká nás toho hodně. Máme plný program. Půjdeme do ZOO a také na procházku přes Karlův most, Staroměstské a Václavské náměstí. Myslím, že projdeme mnoho uliček. V plánu máme i Pražský hrad, ale prezidenta asi neuvidíme. Do Prahy pojedeme ze Zábřehu vlakem, a jak tam přijedeme, tak se svezeme metrem. Vlakem i autobusem už jsem jel, ale metrem ještě nikdy, tak to určitě bude zážitek. Navíc ani v Praze jsem ještě nikdy nebyl, ale myslím, že je krásná. Jak přijedeme zpět, tak budu muset všechno napsat do kroniky. Mám takovou knížku, do které zapisuji vše, co se stalo. Dávám tam i fotky z akcí.

Jezdíte často na výlety?

Ano, na výlety jezdíme často, ale hlavně tady poblíž na Jeseníku. Teď do Prahy to bude nejdál, kam jsme kdy jeli.

Děkuji za rozhovor a přeji pěkný výlet.

Tomáš Prášil – medailon

Narodil se v Jeseníku, kde žije i nyní ve společné domácnosti se svými rodiči. Stacionář začal navštěvovat mezi prvními uživateli hned po jeho otevření v roce 1998, když mu bylo 21 let. Nejraději poslouchá rádio, především zprávy o počasí, ze sportu, ale také novinky z domova i zahraničí. Jeho velkým koníčkem je sledování televize, nejraději má sport. Odpolední čas tráví s rodiči, nejčastěji na zahrádce pod pergolou relaxací u kávy.

společně s Vámi...

...POMÁHÁME POTŘEBNÝM NA JESENICKU

Tradiční TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA, během které občané Jesenicka přispívají na své bližní.
(Jesenicko, 1. až 15. ledna)

...OCEŇUJEME VÝTVARNÍKY A FOTOGRAFY

SLAVNOSTNÍ VYHODNOCENÍ SOUTĚŽÍ souvisejících s Tříkrálovou sbírkou.
(Jeseník, Klášterní kaple, 23. února v 16 hodin)

...VZDORUJEME STAŘECKÉ DEMENCI

PŘEDNÁŠKA PŘIBLIŽUJÍCÍ PROBLEMATIKU STAŘECKÉ DEMENCE a Alzheimerovy choroby. Akce proběhne při příležitosti oslav 5. výročí Charitního domu sv. Anežky.
(Jeseník, Hotel Slovan, 15. března v 16:30 hodin)

...POŘÁDÁME VÝSTAVU FOTOGRAFIÍ MŮJ SVĚT

SLAVNOSTNÍ VERNISÁŽ FOTOGRAFICKÉ SOUTĚŽE MŮJ SVĚT za účasti patrona soutěže prof. Jindřicha Štreita. Součástí akce je také společenské setkání se sponzory Charity Jeseník.
(Jeseník, Katovna, 10. dubna v 17:30 hodin)

...PODPORUJEME LIDI S MENTÁLNÍM POSTIŽENÍM

Divadelní představení u příležitosti **VÝROČÍ 20 LET DENNÍHO STACIONÁŘE ŠIMON**.
(Jeseník, Divadlo Petra Bezruče, 22. května v 17 hodin)

...SPORTUJEME S DŘÍVE NAROZENÝMI

PÁTÝ ROČNÍK KUŽELKOVÉHO TURNAJE pořádaný Domovem pokojného stáří sv. Hedviky.
(Vidnava, 13. července od 13 hodin)

...VYRÁŽÍME NA POUŤ

Pojďte spolu s námi na první **CHARITNÍ POUŤ** do Černé Vody.
(Černá Voda, 27. září, poutní mše sv. v 15:30 hodin)

...SLAVÍME 20 LET DENNÍHO STACIONÁŘE ŠIMON

V rámci **DNE OTEVŘENÝCH DVEŘÍ** bude možné zhlédnout divadelní představení Pistolka nebo si poslechnout opavskou kapelu Naděje
(Jeseník, Denní stacionář Šimon, 18. října od 10 do 17:30 hodin)

...DOPROVÁZÍME VAŠE BLÍZKÉ NA SKLONKU ŽIVOTA

Přednáška na téma **UMÍRÁNÍ A DOPROVÁZENÍ PŘI UMÍRÁNÍ**.
(Jeseník, 8. listopadu)

Klienti se vydali do Prahy

V rámci oslav 20. výročí Denního stacionáře Šimon se již od února připravoval projekt „Praha“, jehož vyvrcholením byl právě výlet klientů stacionáře do Prahy. Zaměstnanci společně s klienty vybírali místa, kam se v Praze podívají.

Ve čtvrtek 20. září se všichni vydali velkým autem na vlakové nádraží do Zábřehu na Moravě. Čtyři klienty doprovázely dvě pracovnice společně s jedním dobrovolníkem. Cesta vlakem všem utekla velmi rychle. Za dvě hodiny už vystupovali na hlavním nádraží v Praze. Ihned se vydali na prohlídku Prahy. Jejich ces-

ta vedla z Václavského náměstí ke Staroměstské radnici a dále až na Karlův most. Klienty také čekala jejich první jízda metrem. Pracovnice, které klienty doprovázely, vzpomínají, že „někteří se trochu báli, protože si neuměli představit cestu pod zemí. Nakonec ale byli všichni nadšení.“ A jak dodávají: „Eskalátory

byly zkouškou našich reakcí a rovnováhy. To samé jsme si vyzkoušeli při rozjezdech a brzdění v metru.“

Ve večerních hodinách se celá skupinka ubytovala u bratrů Kapucínů nedaleko Lorety. Po večeři se ještě stihli klienti a zaměstnanci projít večerní Prahou až k Pražskému hradu a mohli si tak užít okouzlující výhled.

V pátek se vydali na výlet do ZOO v Troji. Na jedné z tramvajových tras však spadla trolej, proto museli téměř hodinu čekat na náhradní spoj. Po dlouhé cestě tramvají, autobusem i metrem konečně přijeli do ZOO. Zde prošli spoustu pavilonů se zvířaty, pořídili krásné fotky a nakoupili drobné dárky.

Večer čekal všechny muzikál Čas růží. „Ve slavnostním oblečení to všem klientům moc slušelo. V hudebním divadle Karlín nás mile přivítali uvaděči a pomohli nám i klientům najít správná místa k sezení. Kulturní zážitek byl umocněn písničkami Karla Gotta, které jsme si s chutí zazpívali. Uronili jsme také pár slz,“ popisují pracovnice průběh večera.

V sobotu se klienti přesunuli do centra Prahy. Zde nakoupili poslední suvenýry, snědli skvělý oběd a v poklusu se přesunuli na hlavní nádraží. Cesta domů jim utekla snad ještě rychleji než ve čtvrtek, a tak byli za chvíli zase doma. Sice unavení, ale plní dojmů a zážitků z jejich dlouho očekávaného výletu do Prahy.

Krátce

Den bezpečnosti

Na Den bezpečnosti do lázní se během poledne v pátek 7. září společně vydali podívat klienti z Denního stacionáře Šimon.

Mohli zde vidět jak záchranáře a hasiče, tak také potápěče nebo vojenské automobily. Mimo jiné například zhlédli, jak záchranáři postupují při dopravní nehodě. Někteří z klientů si rovněž vyzkoušeli, jaké to je být řidičem záchranářského vozidla. Tato akce byla jistě pro všechny zúčastněné přínosem a také velmi příjemně stráveným dopolednem. Jak dodává jeden z klientů stacionáře: „Vyšlo nám krásné počasí. Mohli jsme se podívat i do některých aut, ale já jsem nešel. Tak snad se tam dostaneme zase příští rok.“

Z mého pohledu

(Ne)bezbariérová Praha

Nedávno jsme s našimi klienty strávili několik dní v Praze. Mysleli jsme si, že pohybovat se zde nebude tak náročné, avšak opak byl pravdou. Jako největší úskalí se ukázalo cestování metrem. Dopředu jsme si vyspali stanice, které jsou bezbariérové. Problém byl v tom, že při přestupech je nutné kromě metra složitě přesedat také z jednoho výtahu do druhého. Ty jsou od sebe mnohdy vzdálené i více než sto metrů. To prakticky znamená 10 – 15 minut zpoždění. Nejnáročnějším zážitkem potom bylo přijít na ubytování. Museli jsme absolvovat kopek, na který dlouho nezapomeneme. Pod spoustou zavazadel a při tlačení vozíčku se zapotil i náš dobrovolník. Byl to tak vrcholový výstup, že v jednu chvíli byl dokonce i vozík výše než on sám.

Když jsme se druhý den vypravili na muzikál a spokojeně nastoupili do správné tramvaje, na druhé zastávce vyšel pan řidič a s úsměvem nám říká: „Vypadáte, že nejste místní, já tady totiž končím...“. To nám trochu zatr-

nulo. Hned jsme zavolali do divadla Karlín, že na představení nedorazíme včas. Byli opět velmi vstřícní, a když jsme doběhli o tři minuty později, už na nás čekali a s úsměvem nás usadili na svá místa.

Naši klienti se do Prahy těšili, ale nedokázali si představit, co konkrétně je čeká. Na místě byli překvapeni z tak velkého množství lidí, které Prahou proudilo. Divili se také obrovským frontám v Havelské koruně, kde jsme byli dvakrát na obědě. Dalším překvapením pro ně bylo, že spousta lidí v Praze mluvila cizím jazykem, převážně anglicky a rusky. Klienti také nejsou zvyklí na spěch, který nás během výletu často provázel. Pokud jsme totiž chtěli něco stihnout, nebylo možné jít zcela vycházkovou chůzí.

Nicméně i přes všechny nesnáze jsme si výlet do Prahy užili. Především pro nás bylo velmi příjemné po cestě domů poslouchat klienty, jak se baví o zážitcích a vidět unavené, ale spokojené tváře.

kolektiv pracovníků Denního stacionáře

Duchovní zamyšlení

Radostnost je začátkem svatosti

Milí čtenáři charitního Okénka, všechny vás srdečně zdravím a přeji hodně sil vám, kteří pečujete o druhé, i vám, kteří nesete těžkosti stáří nebo nemoci. Dnešní duchovní zamyšlení bych rád začal jednoduchým příběhem z knihy Bruna Ferrera.

„Jaká světla byla v kostele?“ zeptala se učitelka náboženství dětí. „Lustry.“ „Svíčky.“ „Věčné světlo.“ „Okna.“ „Ještě něco?“ zeptala se znovu učitelka. Jedno z dětí zvedlo ruku a řeklo: „Oči lidí.“

Dne 4. září jsme si připomněli 2 roky od svatořečení Matky Terezy z Kalkaty. Matka Tereza jednou řekla: „Často a rádi mluvíme o dobrém, milosrdném a dobrotivém Bohu, který odpouští a chápe. Jsme pro své trpící bratry živým svědectvím nebeského Otce? Každý, kdo k tobě přijde, měl by od tebe odcházet klidnější a šťastnější. Měl by být „pozdraven“ a snad uzdraven dobrotou, která září z tvého úsměvu, z tvých očí, ze slov, z gest... Radostnost je začátkem svatosti. Naučíš-li se být radostným, začneš se podobat Kristu, jehož srdce plné dobroty myslí vždy na jiné.“

Myslím, že nám tu svatá Terezie z Kalkaty dává příhodnou výzvu. V projevech milosrdenství se soustředit nejen na potřeby bližních, ale také na sebe: „Naučíš-li se být radostným, začneš se podobat Kristu, jehož srdce plné dobroty myslí vždy na jiné.“ Stát se svědectvím Boží lásky druhému. Domnívám se, že ne všichni jsme povoláni k tomu, abychom byli jako Matka Tereza, ale každý z nás se může občas usmát na druhého a být radostnější. To vám ze srdce přeji a chci vyprošovat.

P. Stanislav Kotlář
děkan

Informace

Vývařovna AVE oznamuje,

že od 1. října 2018 ruší rozvozy obědů o víkendech a svátcích.

Zároveň se ruší také rozvozy obědů do obcí Vápenná, Stará Červená Voda, Černá Voda a Nové Vilémovice.

Je nám to velmi líto, ale služba pro nás byla ztrátová. Případné dotazy ráda zodpovím p. Střížová, tel.: 584 435 222 nebo 604 360 778. Děkujeme za pochopení.

Poděkování

Děkujeme paní kosmetičce Veronice Danilkové ze Skorošic za to, že připravila ženám na Domově pokojného stáří sv. Františka krásný kosmetický den – všem vyčistila pleť a poskytla relaxační masáž obličeje. Za tento sponzorský dar jsme velmi vděční.

Velké poděkování patří také paní M. Koriťákové z Mikulovic za kyslíkový koncentrátor, který o prázdninách darovala pro potřeby Domáci zdravotní péče.

Nabízíme, hledáme

Šimon hledá nové kolegy

Denní stacionář Šimon hledá **pracovníka v sociálních službách**.

Nabízíme:

- smysluplné pracovní uplatnění,
- práci na plný úvazek v dobrém kolektivu
- možnost dalšího sebevzdělávání
- zaměstnanecké výhody (příspěvek na obědy, aj.).

Požadujeme:

- min. středoškolské vzdělání s maturitou,
- kladný vztah ke klientům,
- schopnost spolupracovat v týmu.

Nástup na tuto pozici od 19. 11. 2018, nejpozději od 1. 12. 2018. Výběrové řízení proběhne v listopadu. Při splnění všech požadavků bude následovat ústní pohovor.

Strukturované životopisy zasílejte v případě zájmu **do 31. 10. 2018** e-mailem na adresu marta.noskova@jesenik.charita.cz nebo poštou na adresu Charita Jeseník, Zámecké nám 2, 790 01 Jeseník. Do předmětu e-mailu nebo na obálku je nutné napsat „žádost o místo“. Zaslání materiálů se uchazečům nevraťte, po skončení pohovorů, na které budete pozváni, pokud splňujete dané požadavky, budou skartovány. E-maily budou vymazány.

Krátce

Odborná stáž v Charitě

V úterý 18. září proběhla odborná stáž zaměstnanců Charitní pečovatelské služby Jeseník v Charitě sv. Martina v Malé Morávce. Zúčastnily se jí pečovatelské služby.

Pracovnice se rozjely do terénu, kde měly příležitost vyměnit si navzájem své zkušenosti a úspěchy při používání kompenzačních pomůcek.

Toto setkání vedlo k navázání nejen pracovního, ale také přátelského vztahu, který bude jistě pokračovat i v dalších letech.

Listárna

Stalo se to i nám. Něco se pokazí, potom sanitka a nejbližší nemocnice. Potom velká nemocnice a nakonec i ortel z úst lékařů: „Vaše dítě nebude nikdy...“ Nevěříte, bojujete, hledáte pomoc nebo řešení, které nepřijde. Váš život je „naruby“ a vše musíte podřídit potřebám človíčka s postižením. Čelíte problémům, na které Vás nikdo nepřipraví, i zvědavým pohledům druhých lidí. Hledáte pomoc a spojení.

Nejen pro nás, ale i pro rodiče dalších dětí s postižením se jím stal Stacionář Šimon, který již dvacet let provozuje Charita v Jeseníku. Stal se místem, kde jsou klienti „vítáni“ i se svými limity, kde jsou naplňovány jejich potřeby i rozvíjeny jejich omezené schopnosti. Jejich rodiny získávají několik hodin pro sebe, bez obav o své blízké. Možná je to právě ten

čas, který je dělí od úplného zhroutení...

Nevím, jak víc poděkovat za Vaši práci. Práci, která je pravděpodobně oceněna na dně jakéhokoliv žebříčku profesí a ještě svázaná regulami nejrůznějších směrnic, standardů a nařízení.

Moc děkuji, Pavel Stejskal

Naše dcera Kristína je již dlouhou dobu klientkou Denního stacionáře Šimon v Jeseníku, který letos slaví dvacet let. Do stacionáře chodí ráda nejen proto, že ji baví činnosti a akce, kterým se zde může věnovat a kterých se účastní (například individuální vaření, šití, vycházky a výlety - naposledy výlet do Prahy, odkud se vrátila nadšená, každoroční přespávání,

nacvičování programu na dny otevřených dveří a zkoušky divadelní hry, kterou stacionář uvedl v květnu v divadle Petra Bezruče), ale i proto, že ve stacionáři vládne dobrá pohoda.

Za to patří dík všem zaměstnancům, kteří ve stacionáři pracují či pracovali v minulosti, protože dobrá nálada a klidné a pohodové prostředí jsou pro osoby s mentálním postižením, jako je Kristína, velmi důležité, snad nejdůležitější.

Peleškovi

Chtěla bych touto cestou srdečně poděkovat Charitě Javorník (paní Noskové) za velkou ochotu a vstřícnost při zapůjčení kompenzačních pomůcek pro mou maminku.

Zdravím, Vávrová